

Drömmarna ska slå in vid rätt tillfälle

Linnea Gillstam i Chameleon siktar på folkhögskola och Los Angeles

I bandet Chameleon sjunger hon hårdrock, och i Team Gabriel fick hon erfarenhet av både körsång och tv. Än så länge är Linnea Gillstam dock för självkritisk för att spela eget material. Men en dag ska hon spela upp sina låtar – även om hon måste åka hela vägen till L.A. för att göra det.

– När det började? Ja, det var nog när pappa satte på Queen när jag var litet barn. Han är fortfarande min favoritsångare, Freddie Mercury i Queen. Han var ett geni. Man kan tro att det bara är rock och sådant som jag lyssnar på, men jag gillar allt från jazz till storband till klassisk pop.

Linnea Gillstam, sångerska i hårdrockbandet Chameleon berättar om hur hennes stora musikintresse började när Katrineholms Tidning träffar henne. Fsst egentligen började det nog redan innan hon var född, för musiken har funnits i hennes familj i flera generationer.

– Jag har ju min morbror Mats (Olsson) som spelar i Helsingland Underground och har ett eget projekt där han sjunger. Han har inspirerat mig väldigt mycket. Jag har sett upp till honom sedan jag var liten. Mamma sjöng väldigt mycket när hon var ung. Nu har jag fått henne att gå till kören, för att jag tycker att hon sjunger fantastiskt bra. Så hon har också inspirerat mig till att hålla på. Och pappa då, han ska ha cred för att han satte på Queen. Från mormor och morfar och farmor och farfar kommer jazz och lite äldre musik.

Förutom att sjunga i Chameleon har Linnea Gillstam visat prov på bredden när hon var med i Team Gabriel i Körslaget ifjol.

– Det var bland det roligaste jag har gjort, och bland det jobbigaste. En fruktansvärt bra erfarenhet. Att våga stå där och göra lite dancemoves och faktiskt inte trilla av trappen. Ja, hela upplevelsen att veta att det sitter tv-tittare där hemma. Man ville ju inte göra fel.

Det var en intensiv period?

– Sista terminen i skolan fick ju lida om man säger så. Men det var det värt. Det var rep nästan varje kväll och sedan var vi i Stockholm fredag-lördag och så repade vi på söndagen igen.

Än mer intensiv blev våren då Chameleon deltog i musiktävlingen Rockkarusellen (som numer heter Livekarusellen).

– Jag hade lyckats få körtelfeber precis innan Körslaget också, så efter det sov jag kan jag säga. Sov och försökte jag rädda betygen, fast det gick ganska bra.

Chameleon har hon sjungit i sedan hon var 16–17, och bandet är det hon satsar på nu. De har precis lagt ut några nyinspelade låtar på webben och har sin första spelning sedan festivalen Kajrocken i somras.

– Nu blir jag 20 så det har gått några år. Henrik (Westberg, gitarr) gick i samma klass som jag, och han spelade med sin bror Christian (Westberg, gitarr) och Oskar (Bjurling, trummor), men de hade ingen som sjöng. Då tänkte Henrik på mig och på den vägen är det. Efter att ha bytt basist flera gånger hittade vi Johnny (Norrman), som också gick i samma klass, och nu verkar vi ha hittat rätt. Det är härliga grabbar, det där. Det vi vill nu är att komma ut och spela mer och spela in mer material. Det är väl mest Christian och Oskar som brukar bolla idéer och de har ju många influenser, och med de hårda riffen och sättet jag sjunger på blir det ett eget sound. Jag är ju ingen growlare.

Linnea Gillstam har fått mest uppmärksamhet för sin medverkan i Team Gabriel.

– Jag sitter i kassan på jobbet och ibland kommer det in små barn och känner igen mig från Körslaget och säger "Ni var så duktiga".

I den fortfarande mansdominerade hårdrockvärlden väcker det förstås viss uppståndelse med en kvinnlig sångerska.

– Det är många som tycker att det är kul att det är en tjej som frontar när det är såpass hård musik. Det är ju oftast en kille som står där, men det är kul att sticka ut lite. Chameleon och kören är två helt olika grejor, men det är lika kul.

För Chameleon var spelningen på Kajrocken en minnesvärd upplevelse.

– Vi blev chockade att det kom så mycket folk. Det hade vi inte räknat med och när vi gick upp så tänkte vi bara "Oh shit, är alla här för oss?" och det var de. Det var skitkul.

Från det att Linnea själv befunnit sig i publiken minns hon speciellt två stora upplevelser.

– Foo Fighters i somras var fruktansvärt bra. Jag hade min glamrockperiod i sjuan till nian och då tog min morbror med mig på Mötley Crüe. Då tyckte man ju att det var storartat. Nu så här i efterhand så inser man att de kanske inte var fantastiska musiker. De hade väl något visst, men de är inga favoriter längre.

I Chameleon har Linnea inte bidragit med så mycket eget material, inte än i alla fall.

– Jag är lite blyg av mig. Fruktansvärt självkritisk, tror att allt jag gör är dåligt. Det är något jag måste jobba med, men grabbarna får mig absolut att våga mer och mer. Än så länge är det mest att jag sitter hemma och plinkar på gitarren och får fram någon text men någon gång ska jag våga. Då ska det spelas upp för andra.

Gitarrspelandet började Linnea med i nian och har sedan fortsatt, åtminstone hemma då. Även piano håller hon på att lära sig.

– Jag kompar mig själv på gitarr, det är jättebra när man ska sjunga. Jag gick ju i musikklass på högstadiet och sedan gick jag estet. Skolmässigt har det varit jättebra här.

Även att bredda sångregistret är något hon är inställd på att göra.

– Jag tror att jag ofta låser mig själv, tänker att jag inte kan fast jag egentligen kan. Det är väldigt lätt att tänka "Vad fan håller du på med?", men det är som sagt något jag jobbar på. Ju mer jag vågar släppa på det desto mer utvecklas jag.

Just nu är hon nöjd med att sitta i sin nya lägenhet och klinka, och dessutom repa med Chameleon, men tanken är att musiken ska ta Linnea Gillstam utanför kommungränsen så småningom.

– Jag skulle vilja gå folkis, RML (rockmusikerlinjen) på Fryshuset i Stockholm. Jag vet inte om jag tänker söka nästa år, för jag har planer på att åka till USA också. Det klassiska, till L.A. och sätta sig på någon bar där och spela. Drömmarna finns och jag tänker uppfylla dem. Frågan är bara när, det måste bli rätt tillfälle att gå folkis och sjunga lite i USA. Hur jag kommer dit, det löser sig.

Men nu närmast är det ändå Chameleon som Linnea Gillstam satsar mest på att lyckas med.

– Det finns ju många vägar att nå ut. Skicka demos, ringa. Man får inte ge sig bara.

Urban Århammar

24

är västra Sörmlands bästa och snabbaste evenemangskalender. finns tillgänglig dygnet runt överallt för alla och publiceras hos Katrineholms Tidning. uppdateras varje onsdag – se till att ditt evenemang finns med då, det är gratis förstås. har deadline för att hinna vara med i veckans uppdatering onsdag kl 10:00.

www.katrineholmstidning.se

Duettdrömmar. Nu när Linnea Gillstams största idol Freddie Mercury inte längre lever så skulle Ola Salo vara en drömpartner för en duett.

– Han är en väldigt bra sångare och var en stor förebild när jag var yngre, säger hårdrockbandet Chameleons sångerska.

Bilder: Urban Århammar

